

си о небе-то; буква *ѡ* изричатъ зѡби-тѣ съ езикъ-тъ. Носъ-тъ помага да се изрече буква *н*.

1. Всичка-та ми снага е облѣчена отвънъ съ кожа. Азъ усѣштамъ всичко, што се допре до кожа-та ми, и затова кожа-та се нарича *орждие за осезаніе*.

2. На пѡ-много-то животни кожа-та е покрита съ козина; кожа-та на човѣкъ-тъ е тако-речи цѣла гола и гладка; нѣ, ако се взремъ въ нея отъ пѡ-близу, ште видимъ, че и тя има малки капчици; това сѣ шупли (дупчици), прѣзъ които излиза испарение-то. На горний дѣлъ на глава-та расте длъга и гѣста коса. И всички-та кожа е покрита съ малки бѣлѣз-никави космчета; нѣ тии сѣ така на рѣдко и тол-кова дребни, штото, речи, не ги видимъ.

1. Пипамъ насѣдѣ по снага-та си и усѣштамъ, че подъ кожа-та има нѣшто кораво; това сѣ *кости*. Отвънъ може да напипамъ само главни-тѣ и голѣми-тѣ кости.

2. Барамъ глава-та си, напипвамъ *чърѣпъ-тъ*. Чърѣпъ-тъ е съставенъ отъ нѣколко испъкнати кости. Всички-тѣ кости на чърѣпъ-тъ, събрани наедно, правятъ една валчеста кость на глава, въ която се намира едно много важно и нѣжно орждие, *мозъкъ-тъ*.

3. Въ глава-та си напипвамъ оште *дѣв челюсти*: горня и долня. *Горня-та челюсть* е сѣѣлена така на чърѣпъ-тъ, штото може да се мърда само заедно съ него, а отъ само себе си не се мърда. *Долня-та челюсть* се мърда отдѣлно отъ чърѣпъ-тъ, заштото не е сѣѣлена съ него, а само се държи на него съ много яки и жилави *врѣски*. Азъ мож да я спуштамъ, да я вдигамъ и да я клатѣж отъ една страна на друга, та така мож да говорѣж, да